

UCHWAŁA Nr XXXV/322/14
Rady Miejskiej w Lidzbarku
z dnia 23 stycznia 2014r.

w sprawie określenia zasad zwrotu wydatków w zakresie dożywiania w formie posiłku, świadczenia pieniężnego na zakup posiłku lub żywności albo świadczenia rzeczowego w postaci produktów żywnościowych dla osób objętych wieloletnim programem wspierania finansowego gmin w zakresie dożywiania „Pomoc państwa w zakresie dożywiania” na lata 2014-2020.

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt. 15 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2013 r., poz. 594, z późn. zm.), art. 96 ust. 2 i ust. 4 ustawy z dnia 12 marca 2004 r. o pomocy społecznej (Dz. U. z 2013 r., poz. 182, z późn. zm.), w związku z uchwałą Nr 221 Rady Ministrów z dnia 10 grudnia 2013 r. w sprawie ustanowienia wieloletniego programu wspierania finansowego gmin w zakresie dożywiania „Pomoc państwa w zakresie dożywiania” na lata 2014-2020 (M. P., poz. 1024) Rada Miejska uchwala, co następuje:

§ 1. Odstępuje się od żądania zwrotu wydatków w zakresie dożywiania w formie posiłku, świadczenia pieniężnego na zakup posiłku lub żywności albo świadczenia rzeczowego w postaci produktów żywnościowych dla osób i rodzin wymienionych w uchwale Rady Ministrów z dnia 10 grudnia 2013 r. w sprawie ustanowienia wieloletniego programu wspierania finansowego gmin w zakresie dożywiania „Pomoc państwa w zakresie dożywiania” na lata 2014-2020 (M. P. z 2013 r., poz. 1024), jeżeli dochód osoby samotnie gospodarującej, dochód osoby w rodzinie lub dochód rodziny nie przekracza wysokości 150 % kryterium dochodowego, określonego w art. 8 ust. 1 ustawy o pomocy społecznej.

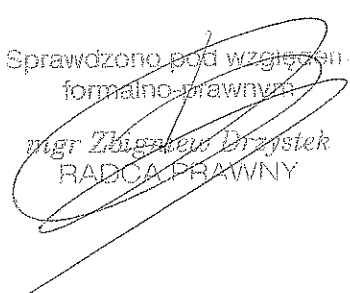
§ 2. Wykonanie uchwały powierza się Burmistrzowi Lidzbarka.

§ 3. Uchwała wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym Województwa Warmińsko-Mazurskiego, z mocą obowiązującą od dnia 1 stycznia 2014 r.

Przewodniczący Rady Miejskiej

Tomasz Dudaniec

Sprawdzono pod względem
formalno-prawnym

mgr Zbigniew Drzystek
RADCA PRAWNY

Uzasadnienie

Prawo do świadczeń z pomocy społecznej przysługuje osobom i rodzinom, jeżeli dochód osoby samotnie gospodarującej lub dochód na osobę w rodzinie nie przekracza kryterium dochodowego, o którym mowa odpowiednio w art. 8 ust. 1 pkt 1 i 2 w/w ustawy. Kryterium to od dnia 1 października 2012 r. stanowią kwoty: 542 zł dla osoby samotnie gospodarującej oraz 456 zł na osobę w rodzinie (Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 17 lipca 2012 r. w sprawie zweryfikowanych kryteriów dochodowych oraz kwot świadczeń pieniężnych z pomocy społecznej – Dz. U. z 2012 r., poz. 823).

Rządowy program wprowadzony uchwałą Nr 221 Rady Ministrów z dnia 10 grudnia 2013 r. w sprawie ustanowienia wieloletniego programu wspierania finansowego gmin w zakresie dożywiania „Pomoc państwa w zakresie dożywiania” na lata 2014-2020 (M. P. z 2013 r., poz. 1024) przewiduje udzielanie wsparcia w zakresie dożywiania osobom spełniającym kryterium dochodowe w wysokości 150 % kryterium, o którym mowa w art. 8 ust. 1 ustawy o pomocy społecznej.

Należy podkreślić, że w przypadku funkcjonowania programu dożywiania w latach 2006-2013 obowiązywało także kryterium dochodowe w wys. 150 % kryterium, określonego w ustawie o pomocy społecznej, na mocy ustawy z dnia 29 grudnia 2005 r. o ustanowieniu programu wieloletniego „Pomoc państwa w zakresie dożywiania” (Dz. U. z 2005 r. Nr 267, poz. 2259, z późn. zm.), który to program był realizowany w latach 2006 – 2013, obecnie bez kontynuacji.

Zgodnie z art. 96 ust. 2 ustawy o pomocy społecznej wydatki na zasiłki i pomoc rzeczową podlegają zwrotowi, jeżeli dochód na osobę w rodzinie osoby zobowiązanej do zwrotu wydatków przekracza kryterium dochodowe. Zgodnie z ust. 4 przywołanego artykułu ustawy rada gminy określa zasady zwrotu wydatków za świadczenia z pomocy społecznej.

Wskazówki MPiPS w zakresie realizacji uchwały Nr 221 Rady Ministrów z dnia 10 grudnia 2013 r. w sprawie ustanowienia wieloletniego programu wspierania finansowego gmin w zakresie dożywiania „Pomoc państwa w zakresie dożywiania” na lata 2014-2020 (M. P. z 2013 r., poz. 1024) określają, iż warunkiem otrzymania przez gminę dotacji z programu na dofinansowanie pomocy w formie posiłku, świadczenia pieniężnego na zakup posiłku lub żywności albo świadczenia rzeczowego w postaci produktów żywnościowych dla osób przekraczających kryterium dochodowe, o którym mowa w art. 8 ust. 1 cytowanej ustawy, do wysokości 150 % kryterium jest przyjęcie przez gminę stosownej uchwały na podstawie art. 96 ust. 4 ustawy, podwyższającej kwotę kryterium dochodowego do 150 % do wysokości której nie żąda się zwrotu wydatków za udzielony posiłek albo świadczenie rzeczowe w postaci produktów żywnościowych.

Zgodnie z art 5 ustawy z dnia 20 lipca 2000r. o ogłaszaniu aktów normatywnych i niektórych innych aktów prawnych (Dz.U. z 2011r. Nr 197 poz. 1172 z późn.zm.) zasady wejścia w życie aktów normatywnych po upływie 14 dni od dnia ich ogłoszenia nie wyłączają możliwości nadania aktowi normatywnemu mocy wstecznej obowiązującej, jeżeli zasady demokratycznego państwa prawnego nie stoją temu na przeszkodzie.

Problem nadawania przepisom mocy wstecznej był wielokrotnie analizowany w orzecznictwie Trybunału Konstytucyjnego. W wielu orzeczeniach Trybunał Konstytucyjny podkreślał, że zakaz ten nie ma charakteru bezwzględnego, absolutnego i w sytuacjach nadzwyczajnych ustawodawca może od niego odstąpić (zob. np. wyrok TK z dnia 24 października 2000r., K 12/00 OTK 2000, nr 7, poz. 255). Odstępstwo od tej zasady jest dopuszczalne wtedy, gdy „jest to konieczne dla realizacji wartości konstytucyjnej, ocenionej jako ważniejsza od wartości chronionej zakazem retroakcji” (zob. np. wyrok z dnia 31 stycznia 2001r. P 4/99, OTK 2001, nr 1, poz.5), „a jednocześnie realizacja tej zasady nie jest możliwa bez wstecznego działania prawa”. W wyroku z dnia 25 września 2000r. Trybunał Konstytucyjny uznał, że działanie prawa wstecz nie oznacza naruszenia art. 2 Konstytucji, o ile tak wprowadzone przepisy polepszają sytuację prawną niektórych adresatów danej normy prawnej i zarazem nie pogarszają sytuacji prawnej pozostałych jej adresatów (K 26/99, OTK 2000, nr 6, poz.186).

W orzecznictwie TK, jak i w doktrynie nie budzi wątpliwości teza, że wprowadzenie przepisu z mocą wsteczną, regulującego w sposób korzystniejszy sytuację określonej grupy podmiotów, nie stanowi naruszenia zasady lex retro non agit, pod warunkiem, że nie powoduje to bezpośredniego uszczerbku dla innej grupy.

Wobec powyższego biorąc pod uwagę wszystkie argumenty faktyczne, ekonomiczne, społeczne a przede wszystkim wskazaną zasadę sprawiedliwości społecznej, uzasadnione jest nadanie uchwale mocy obowiązującej od 1 stycznia 2014r.

Wobec powyższego podjęcie stosownej uchwały jest uzasadnione

PRZEWODNICZĄCY
RADY MIEJSKIEJ
Tomasz Dudaniec